

а то была твърдѣ мудна и мѣчна работа. Друзы пакѣ продавали рѣкописи, а затова дръжали много работници и робіе прѣписвачи за да имѣ прѣписвать. Нѣ рѣкописи-ти и тѣй и инакѣ стаяли много скѣпи и така но были за всякого, а само за нѣколцина честиты имотны хора. За чюдо е какѣ еще въ старо врѣмя да не дойде на хора-та на умѣ да начинять отдѣльны буквы (словѣ), па дагы събирать и сглобявать, та така да печатать книги. За чюдо казвамѣ, зачто-то ся знае, че другочно врѣмя спартанскый краль Агзылай умѣль съ нѣкаквѣ си боѣ да пише на рѣкѣ-тѣ си наопаки нѣкои буквы, па дагы печяти, та да дава срьдце на свои-ты, а то стаяло така. Грѣци-ти прѣди да идѣть на бой всякога приносили на богове-ты си жрътвѣ животны, каквото съ това да си измолятъ отъ тѣхѣ побѣдѣ, а при това и да видяты да ли не бы имѣ обадилъ богѣ-тѣ, щѣты ли надвѣжты или не. Спартанскый краль написеваль на рѣкѣ-тѣ си наопаки думѣ-тѣ „побѣда“ па кога да распорять жрътвѣ-тѣ, пристѣпяль, та си удряль рѣкѣ-тѣ по черный дробѣ на заклано-то добытче и на дроба остаяла отпечатана дума-та „побѣда“. Народѣ-тѣ като видяше тѣѣ думѣ радваль ся, че ще побѣди и отъ все срьдце запаленѣ трѣчалъ на бои и надвиваль. — Цицеронѣ въ книгѣ-тѣ си за „естество-то на богове-ты“ туря стоикѣ балбѣ да казва, зачто отъ многото буквы натрупаны накупѣ да не може да ся състава Еннеевый лѣтописѣ? А св. Іеронимѣ на края на 4-то столѣтіе съвѣтува римлянкѣ Лаетѣ да даде на дѣте-то си като играчкѣ буквы нарѣзаны отъ дръво или отъ слоновѣ кость, та така дѣте-то ѣ да ся учи игренкомѣ. Ето на доста примѣры затова, че хора-та еще въ старо врѣмя имали